

Istentisztelet, Réde, 2020. július 5. Igehirdető: Marton Krisztián

Ének: 164. dicséret 1. versszak: Kegyes Jézus, itt vagyunk

Imádság: Istenünk, Szentlelkedet küldd el ma hozzánk, töltsd be a szívünket és nyisd meg az elménket. Kérünk, ülj a szívünk trónjára, hogy a bűn helyett Te uralkodj az életünk felett! Ámen.

Lekció: 4Mózes 21,1-9.

Textus: Róma 7,15-25a.

Szeretett Testvéreim!

A Szentírás az, minden esetben, ami meghatározza az életünket és a szavainkat. Nemcsak a vasárnapokat, hanem a hétköznapjainkat is. Van, amikor Isten Igéje bátorít, van, hogy megvigasztal, felemel, megerősít, ilyen esetben sokkal könnyebb hallgatni az Igét. Vannak azonban olyan alkalmak, amikor az Ige egyfajta tükröt tart nekünk, amibe bele kell néznünk, és meg kell látnunk, hogy kik és milyenek is vagyunk igazából. A Szentírás megmutatja, mennyire kell nekünk Isten szeretete és kegyelme. A most felolvasott Ige ugyanis arra mutat rá, hogy az életünk nem tökéletes, nem is lehet az szinte sosem, mert bennünk van a rosszra való hajlam. Bennünk, szinte a testünkben, a vérünkben, az egész emberi mivoltunkban. Amikor készültem a mai istentiszteletre, és olvastam újra és újra ezt az Igét, akkor úgy éreztem, túl nehéz ez az üzenet mára. Mert azt mondja Pál apostol, hogy a tagjainkban benne van a bűn, ami uralkodik rajtunk. Azért nem tudunk tiszták maradni, azért kell vasárnapról vasárnapra, de még inkább: napról napra bűnbánatot tartanunk, mert a bennünk lakó bűn nem engedi, hogy jót cselekedjünk. Szerettem volna Istennek olyan szavaira rábukkanni a Szentírásban, ami által valamilyen könnyebb értelmet lehetne ennek az Igének adni. De nem találtam, pontosabban: nem találhattam, mert az az igazság, amit elmond az apostol. Pál szavai keményen koppannak a szívünkön, és ennek a terhét nem lehet könnyebbé tenni. De miközben súlyos ítéletet mond rólunk, emberekről Isten szava, és szinte térdre kényszerít a fájdalmas szembesítés önnön gyarlóságunk okával, felfelé mutat. Rámutat Istenre. Azt súgja az Ige, hogy miközben a magad gyarlóságát észreveszed, ne roskadj magadba, hanem nézz fel azonnal az Istenre. Gondolj Istenre, és a szeretetére. Ő annak ellenére is szeret, hogy a bűn a tagjaidban munkál, annak ellenére is gyermekének tart, hogy közben a testeden és az elméden uralkodik Isten ellensége: a bűn. Isten megtehetné, hogy mindnyájunkat ebben a pillanatban eltöröl a föld felszínéről, de nem teszi. Amikor Ádám és Éva, akik ott lakhattak a tökéletes paradicsomban, az Éden kertben, és először megszegték a parancsát, őket sem ölte meg. Tudjátok, megmondta előre, hogy ha esznek a tiltott gyümölcsből, a jó és rossz tudásának fájáról, akkor meg fognak halni – és úgy is lett. Isten nem hazudott. Ám nem úgy haltak meg, ahogyan rögtön gondolnánk. Attól a pillanattól fogva, hogy belekóstoltak annak a fának a gyümölcsébe, amiből tilos volt enniük, elkezdett uralkodni a halál és a bűn felettük. Persze amikor a kígyó csábította őket, akkor erről nem beszélt nekik. Sőt, azt mondta Ádámnak és Évának, hogy Isten nem mondott igazat, nem fognak meghalni, hanem olyanok lesznek, mint Isten. Hitegette őket, és hazudott nekik, óriásit hazudott nekik. Nem lettek olyan, mint Isten – és velük együtt mi sem lettünk olyan, mint Isten. Mielőtt ettek a tiltott gyümölcsből, szabadon dönthettek arról, hogy a jót teszik-e vagy sem. De miután ettek a jó és rossz tudásának a fájáról, miután nyíltan ellenszegültek Isten parancsának, elkezdett uralkodni felettük a bűn. Végig ezt akarta a kísértő elérni. Attól a pillanattól fogva mindnyájunk élete felett uralkodik a bűn, mert mindannyian Ádámtól és Évától származunk.

Pál apostol szavai ezzel a kérlelhetetlen ténnyel szembesítenek minket. Uralkodik felettünk a bűn, benne van a tagjainkban, átjárja az életünket. Emiatt nem tudjuk azt tenni, amit akarunk. Mert elismeri Pál is, hogy van mindegyikünkben akarat arra, hogy a jót tegyük, de arra nincs erőnk, hogy ezt valóságosan meg is tudjuk tenni, mert a bűn nem engedi. Ezt a tükröt tarja most elénk a Szentírás, ezzel a ténnyel szembesít bennünket. Tudjátok, az a legrosszabb, hogy annyira régóta élünk ebben, hogy megszoktuk ezt. Érezzük, hogy nem jó az, ahogyan az életünket éljük, de hát mivel nem tudunk változtatni, jó nekünk az, ami van. Belekényelmesedtünk abba, hogy a rossz uralkodik felettünk. A gonosznak az a legnagyobb fegyvere ellenünk, hogy úgy állítja be ezt az egész helyzetet, mintha ez jó lenne. Az, hogy uralkodik a tagjainkban a bűn, sokszor úgy jelenik meg, mintha a fülünkbe sutogna a kísértő. Nem tudsz valamit megszerezni tisztán és törvényesen, jósággal? Akkor szerezd meg tisztességtelenül – ugyan ki fog emiatt megszólalni téged? Mindenki

ezt teszi. Utána jobb lesz az életed, rajta, tedd meg! – Ezt suttogja a szívünkbe, a lelkünkbe, és hallgatunk rá sokszor. Van egy számomra nagyon kedves keresztyén film, az a címe, hogy Isten nem halott. Van benne egy jelenet, amikor egy már felnőtt férfi az édesanyjával beszélget. Pontosabban csak beszél hozzá, mert az édesanyja már idős, és demenciában szenved. Azt mondja, hogy nézze meg, mire vitte a hittel: demens lett, míg az ő élete, vagyis a férfié tökéletes úgy, hogy aljas életet él. Ekkor azonban megszólal az idős hölgy, és elmondja a fiának, hogy az ördög néha megengedi, hogy kényelmesnek tűnjön az életünk, hogy ne akarjuk elhagyni azt, ne akarjunk Istenhez odamenni, hanem maradjunk meg a kényelmes bűnben. Az a történet, amit felolvastam az Ószövetségből, pontosan ilyen helyzetet mutat meg nekünk. Izrael Isten segítségét kéri ahhoz, hogy legyőzze az ellenségét. Isten meghallgatja a kérésüket, és így legyőzték az ellenséget. Ám nem sokkal később elkezdenek lázadozni Isten ellen, és elkezdenek visszavágni a kényelmes, ám rabszolgasorssal teli Egyiptomba. Egyiptom a szabadulástörténet után egyébként magában a bűnnek, a bűnös helynek a szimbóluma a Bibliában. Visszavágnak oda, és lázadoznak Isten ellen. Ekkor Isten megbünteti őket, és kígyókat küld rájuk, hogy megmarják őket, és meghalnak. De amikor imádkozik értük Mózes, akkor megkönyörül rajtuk Isten. Készített egy öntött mérgekígyót Mózessel. Fel kell azt tűzni egy póznára, és aki ránéz arra, az meg fog menekülni. Nem kell semmi hatalmas dolgot tennie a szenvedő embereknek, csak ránézni arra a rézkígyóra Isten szava szerint, és meggyógyulnak. Isten megkönyörült Izraelen, mert szerette őket, ezért készítette el Mózessel azt a rézkígyót, hogy megmeneküljenek.

Az a helyzet Testvérek, hogy Isten tisztában van azzal, hogy a bűn uralkodik a tagjainkon. Tudja, hogy képtelenek vagyunk arra, hogy jót tegyünk, tudja, hogy uralkodik felettünk a bűn. Számára ez nem titok, hiszen elvégre Ő Isten. Elpusztíthatna minket, elpusztíthatta volna már a bűnbeesés pillanatában Ádámot és Évát, de nem tette. Mert meg akarja menteni az emberiséget. Meg akar menteni téged. Csak fel kell néznünk nekünk is, és elfogadni Isten kegyelmét. Persze, nekünk nem egy rézkígyóra kell felnéznünk, annak csak akkor és ott volt jelentősége. Nekünk egy keresztre kell felnéznünk. Jézus Krisztus keresztségére, és akkor mi is megmenekülünk. Ma meg van terítve az Úr asztala. Krisztus azt mondta, hogy visszatéréseig újra és újra tartsunk úrvacsorát. Mindnyájan meg vagyunk most hívva a szent vacsorára. Akarunk-e végre szabadságot a bűn uralma alól? Akarsz-e szabadságot te is a bűn hatalmától? Ha igen, akkor ma gyere és vedd a kenyeret és a bort. Amikor a kenyeret veszed, jusson eszedbe az, hogy Krisztust azért szegezték fel a keresztre, hogy a te életedet megszabadítsa a bűn uralmából. Amikor a bort iszod, jusson eszedbe, hogy kifolyt vére elmossa és megbocsátja minden bűnödöt. Az izraelitáknak annyit kellett tenniük, hogy ránéznek a rézkígyóra, neked pedig csak annyit, hogy szabadulásod reményében, Krisztusra nézve veszed a kenyeret és a bort. Döntsd el tehát, hogy akarsz-e szabad lenni, és szabadulj meg! Hívd ma segítségül a menny és a föld mindenható Urát, kérd tőle a szabadulásodat, és szabad leszel! Ámen.

Imádság:

Urunk és Istenünk! Hálával a szívünkben állunk most előtted, ezen a vasárnapon. Köszönjük, hogy olyan sok idő után ma újra körösen vendégei lehettünk a te szent asztalodnak. Hisszük és valljuk, hogy nincs olyan nehézség a világon, amiből te ne tudnál megszabadítani bennünket. Ezért áldunk és magasztalunk Téged Istenünk! Köszönjük neked, hogy konfirmálhattak tegnap a gyermekek a gyülekezetünkben. Kérünk, hogy áldd meg őket az életükben, vezesd őket, hogy mindig tudják, hogy velük vagy! Így imádkozunk a családjaikért és a szeretteikért is. Add meg nekik, hogy újra és újra megismerhessék a megmentő kegyelmedet ők is! Gyülekezetünk minden tagjának, kicsiknek és időseknek egyaránt te viseld a gondját. Mindannyian a Te kezébe tesszük le az életünket. Enyhítsd gyászoló, és emlékező Testvéreink fájdalmát, gyógyító jelenléteddel kötd be fájó szívüket! Minden örömről és minden fájdalomukat feltárjuk most előtted: ha jónak látod, és jó Te szerinted, áldd meg örömeinket, és ha jónak látod, vedd el a fájdalmainkat. Kérünk, gyógyítsd meg a testi betegségeinket, és lelkünk fájdalmait is enyhítsd. Ki máshoz fordulhatnánk Istenünk? Hiszen az örök életet csak te adhatod meg nekünk. Kérünk, légy az életünk Királya, hadd lehessünk királyi országod vendégei az örök életben. Ámen.

Ének: 435. dicséret: Lelkem siet hozzád menni